

hidtil været noget Tilfælde, hvor nogen tilskadekommen ikke har været Medlem af Statsbanernes Sygekasse, saa hidtil har ingen lidt under det, men ikke desto mindre indrømmer jeg, at det har sin Interesse at være klar derover, og jeg skal gerne sørge for, at det i den nærmeste Fremtid kan blive afgjort saadan, at de paagældende vide, hvorvidt de, om de blive i en anden Sygekasse end Statsbanernes, kunne gøre Regning paa efter de 13 Ugers Forløb at faa udbetalt Dagpenge, naar de ere komne til Skade ved Statsbanerne.

Det næste under Nr. 28 anførte Samraad vedrører Forhandlinger mellem de forskellige Organisationer blandt de ved Statsbanerne ansatte Tjenestemænd og Statsbanernes Ledelse. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fandt, at det navnlig var urimeligt, at man ikke vilde forhandle med andre end dem, der gøre Tjeneste ved Statsbanerne. Dette Krav er opstillet i Henhold til den nok som bekendte Ordre af den forhenværende Minister for offentlige Arbejder, Hage, en Ordre, der har Nr. D. 880, og hvori dette Krav udtrykkelig er fastsat. Jeg erkender, at denne Ordre ikke alene for det paagældende Punkts Vedkommende, men ogsaa i andre Retninger lader meget tilbage at ønske. Jeg har som Følge deraf allerede foretaget Skridt til, at der saavel fra Statsbanedriftens Side som fra de paagældende Organisationers Side til Ministeriet bliver sendt Forslag om en ny Ordning af dette Forhold, altsaa vedrørende Forhandlinger mellem de paagældende Organisationer og Statsbanedriftens Ledelse. Jeg har faaet et Par Forslag fra et Par Organisationer, men endnu ikke fra Statsbanerne, og jeg kan derfor ikke udtale mig om, hvilke Forandringer der vil være at foretage, men jeg kan forsikre ærede Medlemmer, som interessere sig for denne Sag, at det i saa Henseende ikke er Mangel paa god Villie fra min Side til at faa en Ordning, der maatte tilfredsstille ogsaa de paagældende Organisationer. Maa jeg føje til, foranlediget ved Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det er en Selvfølge, at Arbejderne eller deres Organisationer frit

kunne henvende sig til Ministeren om hvad som helst, saavel selve Forhandlingsretten som ogsaa andre Spørgsmaal vedrørende, noget, som ogsaa, hvad det ærede Medlem vil kunne faa bekræftet ved Henvendelse paa rette Sted, har været Tilfældet i ret udstrakt Grad endda i de faa Maaneder, jeg har haft den Ære at beklæde Stillingen som Minister for offentlige Arbejder.

Angaaende det Spørgsmaal, som nævnes under Nr. 3, om Fribefordring for Feriebørn ogsaa i Byer med mindre end 20,000 Indbyggere, kan jeg i Virkeligheden ikke sige noget nyt udover, hvad jeg sagde ved første Behandling. Jeg er i al Almindelighed meget betænkelig ved denne Fribefordring af Feriebørn som en Statssag. Jeg tror ikke, man med virkelige Grunde kan paavise, at det er Staten, der først og fremmest har den Pligt at sørge for, at Børnene faa Ferieophold paa Landet. Det er i langt højere Grad en kommunal Sag, og jeg skulde ikke have noget imod, eller rettere jeg skulde have været overordentlig glad, om man kunde have fundet en Ordning, hvorefter Forholdet blev det, at man fra Kommunernes Side i nogen Grad vilde give deres Ønske om, at Børnene komme paa Landet, Eftertryk derved, at de belagde det med klingende Mønt. Det er jo let at stille Fordringer om, at Børnene skulle paa Landet, naar de ikke alene have gratis Ophold paa Landet, noget, det ikke falder mig ind at sige noget som helst imod, men endogsaa blive sendte gratis derud. Jeg indrømmer, der kan være noget uretfærdigt i, at den By, som har 19,900 Indbyggere, ikke kan faa sine Børn sendte paa Landet, medens den, der har 20,000, kan. Saadan gaar det imidlertid altid, hvor man saa sætter Grænsen, at den, der er lige ved Grænsen, er misfornøjet. Naar det er sagt, at man haaber, at Ministeren vil gaa betydeligt ned under de 20,000, er jeg derfor tilbøjelig til at tro, at Misfornøjelsen vil blive omtrent den samme, enten man sætter Grænsen ved 18,000, 15,000 eller ved 12,000. Der er stadig nogle, der ville mene, at de skulle have Ret til at nyde det samme Gode, som jeg indrømmer, det er at faa en gratis Ferierejse for Børnene. For øvrigt er det ikke Statsbanerne som saa-